

Березняки в тумані

Богдан Кириєнко

Знову брежнєвські кремези
Проти неба повстають,
Споглядаючи тривожно
У туманну каламуть,

І безрадісно блукають
В шумі джунглів кам'яних,
Немов башти вавилонські,
Та й на власний тяжкий гріх,

Все зростають вище, й вище,
На глум Господу, й на гнів.
В полуденному безладді
Нема спокою і їм.

Всі в дірявих діадемах,
Білі свитки на плечах,
А в зашурганих кишнях —
Самі діри! Просто жах!

В їх блідому однострої —
Лиш суцільна простота!
Під копитами конає
Бідний Тельбін-сирота.

Протестуйте ж проти світу,
Як би він не дорікав.
Та глядіть, не розчавіте
Г-подібного ставка!